

De magie van het Voorjaars- congres

R.A. SCHOEVERS

Op 1, 2 en 3 april zullen meer dan 2000 psychiaters en arts-assistenten de gang naar Groningen maken. Het grootste medische congres van Nederland kent per moment 166 parallele sessies, verdeeld over 21 grote en kleine zalen. Daarin zal de blik worden gericht op datgene wat ons vakmatig, wetenschappelijk of politiek bezighoudt, en waarover we graag aan collega's willen vertellen of de discussie over willen aangaan. In de maanden voor het congres worden de laatste analyses gedraaid, wordt er geworsteld met powerpoints, worden praatjes geoefend en driemaal ingekort, en wordt overlegd met mede-vertegenwoordigers over de samenhang binnen de gekozen presentatievorm. En om dat allemaal mogelijk te maken moet men bijna een jaar van tevoren al bedenken wat men wil gaan vertellen, in welke vorm, met welke onderbouwing, allemaal volgens een vast format opdat het abstract gepubliceerd kan worden in het *Tijdschrift voor Psychiatrie*. Om nog maar te zwijgen over dienstroosters die aangepast moeten worden, waarnemingen die worden geregeld, intakes die worden uitgesteld en de vertienvoudigde caseload van de thuisblijvers van wie op die dagen niet alleen solidariteit maar ook een verbluffend time management wordt gevraagd.

Wat maakt dat we dit met zo velen doen? Is het de verademing om even te kunnen focussen op de inhoud van ons vak in een tijd waarin de administratieve belasting hand over hand toeneemt? Zijn het de associaties met eigen patiënten die door je hoofd gaan bij het horen van een aardige voordracht? Gaat het om het brede aanbod, waardoor je het congres op allerlei manieren kunt volgen en lacunes gemakkelijk bijspijkt? Speelt het gevoel bij een grote vereniging te horen die zich steeds professioneler ontwikkelt een rol? Of zijn het de sociale contacten, de oude bekenden die we ieder jaar weer een beetje wijzer zien worden? Het antwoord op deze vragen is waarschijnlijk divers, maar door hun aanwezigheid en actieve deelname laten velen zien dat ze het congres belangrijk vinden. Dit jaar is gekozen voor een thema dat nadrukkelijk de breedte houdt. Onder diversiteit kunnen immers verschillen tussen mensen worden begrepen, bijvoorbeeld naar sekse of leeftijd, maar ook naar afkomst of culturele achtergrond. De blik kan worden gericht op de beleving van, of het ontstaan van ziekte, op diagnostische vragen, op de neurobiologische verschillen tussen bijvoorbeeld mannen en vrouwen, of op verschillen in behandeling. Maar het kan ook gaan over de vertegenwoordiging van verschillende culturele groepen onder professionals, over cultuurspecifieke zorgprogramma's, of over het fenomeen dat vrouwen weliswaar 60 tot 70% van de nieuwe aanwas vormen, maar die golf nog niet helemaal is doorgedrongen in alle gezichtsbepalende posities. Maar misschien wilt u het daar helemaal niet over hebben. Het thema is, tussen ons gezegd, immers vaak niet meer dan een aanleiding om datgene wat u in wetenschappelijk op-

zicht bezighoudt, te verwoorden of te beluisteren in een van de vele soorten sessies die het congres inmiddels rijk is. We verwachten ook dit jaar een grote opkomst in het hoge noorden. De inzendingen tonen uitbundig hoe levend en divers ons vak en onze beroepsgroep zijn.

AUTEUR

R.A. SCHOEVERS is voorzitter van de Commissie Wetenschappelijke Activiteiten (CWA) van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie.